

Fakte

Irving Berlin'i tuntud jõululaul „White Christmas” (eesti keeles „Valged jõulud”) on Guinnessi rekordite raamatu sõnul enimmüüdud singel läbi aegade. Bing Crosby lauldud versiooni müüdi üle maailma **50 miljonit** eksemplari.

Eesti rahvakalendri kohaselt usuti vanasti, et peres, kus ei valmistata **jõulu-roogasid**, pole järgmisel aastal midagi head loota.

Jõulusoovid

Merille(9.klass): Teistele sooviksin palju armastust, hoolivust, kingitusi, rõõmu, mõistmist, verivorste ja kõike seda, mis on hea. Endale sooviksin ma raamatuid: A. Vahingu raamatuid ja Urmas Alenderi raamatut.

Lotte(9.klass): Ma tahaksin vahvlimasinat, teistele ma ei soovi midagi.

Margus(6.klass): Soovin endale jõuludeks puldiautot. Soovin teistele ka puldiautosid ja rahulikke jõule.

Heli (11.klass): Ma sooviksin teistele, et neil läheks koolis hästi ja endale sooviksin ma seda sama.

Renee(10.klass): Ma sooviksin kõikidele õpilastele häid pühi ja uut aastat kah ja siis hapukapsapada, mis muliseks pliidiil ja palju-palju piparkooke ja kingitusi.

Kristo(12.klass): Häid jõule ja maailmarahu!

Kelly(8.klass): Hästi palju piparkooke ja rõõmu ja endale sooviksin rahu!

Pärt(6.klass): Endale sooviksin 100 000 krooni, et selle eest endale igasuguseid asju osta. Näiteks Playstation3 ja teistele sooviksin häid jõule!

Kadi(12.klass): Soovin, et Anette naer ei oleks püsivaks taustaheliks intervjuudele, mida ma koolimaja peal läbi viin.

Teise veerandi lõpp - tegutsemisaeg!

1. b klassi õpilased meisterdasid hoolega piparkooke, et neid hiljem multifilmi vaadates nosida. Pilt: M. Varek

Teine õppeveerand, eriti selle lõpp, on alati äärmiselt huvitav ning tegurohke. Kuigi halva populaarsusega Monika tõttu mitmed ekskursioonid ära jätta tuli, on ka enne ning peale seda nii mõndagi ette võetud.

Seiklusvennad Sinimägedes

2. detsembril vuras buss seiklusvendadega Ida-Virumaa poole, et külastada Jõhvi politsei juhtimiskeskust ja tutvuda muuseumiga Sinimägedes.

Sinimäed asuvad Vaivara vallas ja seostuvad kõigile Teise maailmasõja veriste lahingutega 1944, kui seal kaitsel olnud sakslased koos eesti, taani, norra jt sõjameestega tõkestasid Nõukogude armee läbimurde. Selle kohutava lahingu tagajärjeks on see, et iga ruutkilomeeter sealsest maast peidab endas sadu granaate ja muud laskemoona. Sinna on jätnud oma elu tuhanded ja tuhanded sõjamehed. Sinimägedes on ka palju sõjaaegseid varjendeid ja punkreid.

Minu arvates ja ka paljude teiste jaoks oli põnevaim paik Sinimägede muuseum. Uurisime eksponaate, mis andsid ülevaate sõjameestele vajalik-kest esemetest, alates sööginõudest ja lõpetades laske- moona, relvade ning suurtükki- dega. Muuseumi külastamine laiendas meie silmaringi.

Aitäh Ida Prefektuuri Korra- kaitsebüroo ennetusteenistu-

se ülemkonstaabel Annela Flo- renile ja sotsiaalpedagoog Tii- na Pihlakule, kelle eestvedami- sel sõit teoks sai.

Marten Mäe. 7. klass

Tore pealelõuna

Ühel ilusal talvapäeval käisid 1. b klassi lapsed õpetajal külas piparkooke küpsetamas. Meil oli ka tore abiline – tädi Erja.

Nii tulles kui minnes tekitas lastele elevust õpetaja suur, pehme ja karvane koer.

Külakostiks võtsid lapsed kaasa puuvilju, küpsiseid ja komme. Suure hulga mandariinide koorimine osutus tüdru- kutele raskeks tööks. Kui poisid toimkonda tulid, said tsitruseli- sed hetkega kooritud.

Pidulaud kaetud, ehtasid poisid legodega ja tüdrukud nukudega. Põnevust pakkus ka pererahva lemmikloom – jänes Lontu.

Samal ajal käis kõõgis vilgas piparkookide küpsetamine. Iga laps sai tainast rullida, endale meelepärasteid kujundeid vormidega välja lõigata ja plaadile asetada. Hiljem kaunistas iga- üks endale päris oma pipar- koogi, mille ta kenasti pakitult koju kaasa võttis.

Multifilmi vaatamise ajal lasti piduroogadel hea maitsta, söödi mitu taldrikutäit mait- svaid piparkooke. Eks enda teh- tud, ikka hästi tehtud!

Päev hakkas õhtusse jõudma, lapsed olid rõõmsad ja elevil. Peagi tuli jalge alla võtta kodu- tee.

Merle Varek

5. klassi matk Viitnal

Kolmapäeval, 8. detsembril käisime klassiga ekskursioonil. Saim lotas kümme minutit enne tunni lõppu vabaks, et me ikka ilusti bussile jõuaks.

Pärast natukest sõitmist jõudisime Viitna pikkjärve kal- dale. Seal pidid alguse saama meie matkara. Peaaegu ko- he, peale bussist välja astumist hakkasime kõndima. Loomuli- kult oli meil ka giid. Tema nimi oli Urmas ja temaga oleme me juba varasematest ekskursioo- nidest tuttavad.

Rajal oli päris raske kõndida, sest maas oli paks lumi ja rada polnud sisse lükatud. Aeg-ajalt tegime pause ja giid rääkis meile igasugusi asju Viitna jär-

Suurte lumehunnikute autoteedelt eemaldamiseks on vaja mitme inimese jõudu. Pilt: A. Parksepp

ve ja metsa kohta.

Teel sai palju nalja ja saime ka uusi teadmisi, kuid varsti oli aeg uuesti teele asuda. See- kord juba Kuusiku talu juurde. Seal saime süüa ja juua. Kõik söök oli muidugi seal talus ise tehtud: kartulipuder, kotletid, leivad ja muu selline.

Kokkuvõttes oli meil tore

päev.

Marten Must. 5. klass

Keskaegsed jõulud Boni- faciuse gildis

6. a ja 6. b klassi jõulureis viis Viljandisse, kus külastasime Bonifaciuse gildi. Meid võtsid vastu keskaegses riietuses gildi meistrimehed ja narr. Kõige- pealt tutvustati meile keskaeg- seid jõulukombeid. Seejärel ja- gunesime töötubadesse – iga- üks sai midagi meisterdada. Kes tegi linnumaja, kes pärli- test või nahast ehteid, kes sai valmis küünla või seebi. Ei puu- dunud ka mängud ja vibulask- mine. Omaette elamuse pak- kus läätseesupi söömine, seda serveeriti leiva sees. Jõulutun- de andis ingveri-kaneeltee maitmine. Päev lõppes jalu- tuskäiguga Viljandi lossimäge- des.

6. klassi õpilased

Teistmoodi koolipäev

Kes 10. detsembril koolis käis, teab, et see polnud harilik koolipäev. Eelmisel õhtul oli mõllama hakanud lumetorm Monika, mis suutis vaid tun- didega pool Eestit lumega kin- ni katta ning suurest hulgast kodudest elektriröövida.

Mina olin elektritute seas, nii- siis ei saanud ma kooli kodule- helt lugeda soovitud reedel koju jääda. Hommikul kaalusin küll soojas toas magamise jät- kamist, kuid kartsin, et võin korralikust koolipäevast ning ettevõtmistest ilma jääda.

Enda kordaseadmisega oli tükk tegu, sest kõike tuli teha küünlavalgel ning kinnituisa- nud akende tõttu ei osanud ma valguse põhjal ka aega hinnata. Jalutasin läbi lumesaju ning kinnituisanud teede kooli ja kuna tee peal oli nii mõndagi pildistada, lootsin vähemalt teise tundi õigeaegselt jõuda. Koolis sain aga teada, et meid oli klassis 35-st õpilasest kohal kaheksa ning tervele koolile oli ette nähtud vaid kolm tundi. Kuna mu teise tunni õpetajat polnud, sain väsitavast tee- konnast puhata. Kolmanda tunni ajal saime klassijuhata- jalt preemiaks šokolaadi ning lõikasime klassi kaunistuseks värvilisest paberist päkapikke. Kolmandal vahetunnil, peale pikka ja väsitavat koolipäeva sõi terve kool moosiga putru ning asuti uuele seiklusele – tagasi koju.

Anette Parksepp. 12. klass

Veerandi lõpp

Lõppemas on teine õppe- veerand. 23. detsembril kell 8:00 toimub kõikidel klassidel klassijuhataja tund. Kell 9:30- 11:00 toimub Rahvamajas jõu- lukuheajale minekut jõulusõ- num. Bussid väljuvad kell 11:00 Rahvamaja juurest.

Uus poolaasta

Uuest poolaastast toimuvad muudatused tunniplaanides. Hakatakse rohkem tähelepanu pöörama eksamiainetele ning tuleb teha eksamivalikud. Abi- turiendid peavad oma eksami- valikud esitama 20. jaanuariks. Kuna teine poolaasta on kee- ruline, soovime kõikidele jõu- du ja vastupidavust!

Uus arengu- kava

Valminud on uus arengukava aastateks 2011-2014. Oma pa- nuse on sinna andnud kooli õpetajaskond, õpilasesindus, hoolekogu ja lastevanemate kogu. Arengukava on tegevus- juhis, mis on vajalik kooli mis- siooni täitmiseks. Haljala güm- naasiumi missioon on kujun- dada igas oma õpilases ja õpe- tajas veendumust: haridus on tervik, mis ühendab endas in- mese vaimu ja keha, tarkuse ja tervise, eilsed kogemused ja homsed väljakutsed, saates ning suunates teda läbi elu. Elada kaua ja tervena, õppida palju ja arendada oma andeid, luues tulevikku läbi iseenda - see on Haljala kooli sõnum.

Gümnaasiumi riiklik õppe- kava

17. detsembril käisid Haljala ja Kunda õpetajad koolitusel, kus räägiti gümnaasiumi arenda- misest ning käsitleti güm- naasiumi riiklikku õppekava.

Luciapäev

13. detsembril toimus Haljala Rahvamaja suures saalis tradit- siooniline Luciapäeva kont- sert. Viivi Voorandi ja Ahti Bachblumi korraldatud kont- sert keskendus sel aastal pigem soololauljatele, kellest mõnelegi oli nii suurel laval laulmine kindlasti esimene kord. Paarist valesti lauldud reast ning pooletnisest pike- nemisest hoolimata mõõdu- õhtu õnnestunult ning andis kindlasti nii lauljatele kui ka pealtvaatajatele juurde mõnu- sat jõulutunnet.

teine, kes üritust korraldas, aga ma tõsiselt loodan, et suudan teid natukenegi mõtlema pan- na. Milligi tahtmisest üksi ei piisa, te peate ka osalema, tu- lema välja ideedega, kuidas as- ju paremaks muuta. Või kui te tõesti asjast ei huvitu, siis olgu teil niigi palju austust meie vas- tu, et mitte öelda, kui mõttetu oli kogu see töö, mida Õpilasesindus tegi. Sest me ei tee seda enda heaolu pärast, vaid kõikidele õpilastele, kes meie koolis käivad. Ärge seda palun unustage.

Kaisa Lumiste

Arvamus

Meeldetuletus ehk kui ma ühel reedel äärmiselt pettunud olin

Eelmise õppeaasta lõpus vii- di läbi õpilasküsitlus, milles muuhulgas küsiti ka õpilaste arvamus koolidiskode kohta. 33% vastanutest arvasid, et need peaksid toimuma kord veerandis ning lausa 68% ar-

vas, et toimumispäevaks peaks kindlasti olema reede.

Mõtlesime Õpilasesindusega võimaluste üle, kuidas õpilasi selle õppeaasta esimesele koolidiskole meelitada, ning lähtudes küsitlusest valisime

päevaks reede ning toimumis- kohaks lasketiiru, mis teoorias inimesi meelitama oleks pida- nud: uudne ja küllaltki eralda- tud ruum hea valgustuse ning muusikaga. Kuna 54% vastanu- test väitis, et nad käivad ena- mikel üritustel, ootasime ka suurt osavõttu. Kaunistasime kaks päeva pärast tunde laske- tiiru ning üritasime muuta ole- mise nii mugavaks, kui saime: tõime ruumi pehmed diivanid, riputasime seintele ning lakke kardinad, mis tegid peo toimu- miskoha koos õige valgustuse- ga vägagi lahedaks. Olime opti- mistlikud ning lootsime, et kui

õpilased ise on selliseid soove avaldanud, siis küllap tulevad nad ka tantsima. Me eksisime. Kell seitse, kui pidu algama pidi, olid kohal väga vähesed. Õhtu jooksul oli tantsupõran- dal korraga kõige rohkem vast kümme inimest, suurem osa neist aga Õpilasesindusest. Mina istusin diivanil ja vaatasin pettunult tühja ruumi. Vähesed kohaletulnud lahkusid kohe, sest mis pidu see on, kui rah- vast pole ja tantsides ei teki õhtu kellelegi otsa komistada.

Järgmisel päeval kuulsin palju kommentaare selle kohta, kui- das plakatile kirjutatud "maa-

Minu üheksateistkümnendad ja viimased mõtted

Kui meil 8. oktoobril 2008. aastal suur Õpilasesinduse koosolek oli, kus me terve aasta arengukava paika panime, hüüdsin ma entusiastlikult, et me võiksime koolilehte tegema hakata ning sain selle ettepaneku lausa oma käekesega kirja panna. Tol hetkel polnud mul loomulikult õrna aimugi, kui palju see idee mu järgnevat gümnaasiumiaastaid mõjutab.

Nüüd on käes minu viimane kuu Koolilehe toimetajana ning minu viimane võimalus sedasama toimetaja veergu kirjutada. Istun juba pikemat aega tuimalt tühja Word'i dokumenti vahtides ja mingit kaheksast osast koosnevat kuubikut kokku ja lah-ti voltides. Mul on tunne, nagu ma peaksin midagi eriti vägevat ütleva, arvestades, et see on mu viimane võimalus seda teha, aga tundub justkui poleks mul enam midagi öelda.

Kaks ja pool aastat on üpris pikk aeg ja ma võin vist öelda, et oleme Kaisa ja Kadiga selle aja jooksul endast parima andnud. Võtsin huvi pärast ette kõik senised Koolilehed ja uurisin neid kriitiliselt. Tuleb tunnistada, et esimesi numbreid on rohkete vigade tõttu kohati üpris piinlik lugeda (ja vaadata) ning nii mõnigi hilisemgi leht paneb lausa nina kirtsutama. Tagantjärele pole sugugi nii hea targutada, kui räägitakse – palju parema meelega parandaksin realselt päris paljud vead ära.

Kui me eelmisel aastal Koolilehe kohta õpilaste arvamus küsisime, kirjutas keegi, et see on liiga minakeskne ning rohkem nagu minu päevik. Olen sellesse väitesse siiaani suhteliselt vastakate tunnetega suhtunud, sest sellele järgnes etteheide, et lehetoimetajad käivad veerandi viimastest tundidest ära, kui oma asju õigel ajal pole alustanud, mis on üpris ebaõiglane süüdistus. Täna pidin aga väite esimese poolega täielikult nõustuma ja tunnistama, et nii mõnegi artikli oleks saanud palju kokkuvõtlikumalt kirjutada, kui selle algusest mu kolmkümmend viis hilinemisega seotud häda välja jätta.

Koolilehe tegemisega meenub mulle tulevikus (nagu praegugi) tõenäoliselt esimesena just selle koolis kokku panemine. Kuigi see on põhjus, miks ma olen nii mõnelgi korral selle tegemisest loobuda plaaninud („Miks ma pean siin reede õhtul olema?“ või „Kõik teised on juba suvevaheajal!“), on need meenutades päris hubased tunnid muusika, tühja koolimaja kolina ning lõpuks suure rõõmuga, kui kõik valmis on.

Kui mina ja Kadi lehetoimetusest lahkume ning pigem assisteeriva ja abistava tööga tegelema hakkame, tuleb meie asemel praeguste plaanide kohaselt seitsmeliikmeline toimetusemeeskond, kes loodetavasti ja väga tõenäoliselt oma ülesannetega suurepäraselt toime tuleb! Soovin neile kõikidele nende tegemiste juures edu, kannatust ja loominguilist!

Meie tehtud 19 lehenumbri valmimise eest peaksin ma tänama ilmselt väga-väga paljusid inimesi, alates kirjutajatest kuni mu sõprade ja klassikaaslasteni, kes mind mu stressihoogude ajal välja kannatanud on, kuid kahjuks ei jõua ma nimeliselt kõiki ära mainida. Suur-suur aitäh Kaisale ja Kadile, kes mu kammamised välja on kannatanud ja praktiliselt kõigest huvitavaid artikleid kirjutada on suutnud ja soovinud. Suur tänu õpetaja Külli Heinlale, kes on meie lugusid kannatlikult kontrollinud ka hoolimata sellest, et ma need mõnikord alles keset ööd teele saadan, ning ühtlasi ka teistele õpetajatele, kes on mu Koolilehaga seotud tegemistesse väga mõistvalt suhtunud. Aitäh Avo Seidelbergile, kes mulle lehe kokkupanekut ja väljanägemise juures tähtsaid punkte õpetanud on. Aitäh neile, kes mind mõnikord õhtul või vabal päeval koolis külastanud ja mulle näiteks jäätist toonud on (Reimo). Aitäh neile, kes mind ideekriiside ajal heade mõtetega toetanud on. Lõpetuseks soovin ma vabandada iga inimese ees, kes on pidanud vahetundide ajal Õpilasesinduse toast lahkuma või alles lahtitehtud ukse viie sekundi jooksul sulgema, sest mu emotsioonid lehe kokkupaneku ajal on juba legendaarseks saanud.

Päris lõpetuseks sooviksin ma vabandada selle eest, et ma iga lehenumbri jaoks aina pikemalt ja pikemalt heietama olen hakanud. Tõenäoliselt ongi viimane aeg lõpetada, enne kui me kahekordse pikkusega lehti välja andma peame hakkama.

Anette

Feliz navidad!

Head üheksateistkümnendad ning ilusaid jõule! (Vasakult: Anette, Kadi, Kaisa) Pilt: L. Parksepp

KOOLILEHT

Ilmub kord kuus

Toimetuse

Anette Parksepp, Kaisa Lumiste, Kadi Jõesalu

Kontakt: leht@haljala.ee

Ootame ettepanekuid ja ideid lehe järgmisteks numbriteks. Olge aktiivsed ning tehke end kuuldavaks!

„Parim uudis on see, millest järgmisel hommikul bussis räägitakse“

8. detsembril toimus Rakvere Gümnaasiumis Lääne-Virumaa Noortekogu (mille president on kusjuures Haljala kooli abiturient Kuldar Adel) neljas aastakonverents „Noor tahab teada: Mina ja meedia“. Kooli aulasse kogunes 200 heatujulist noort, kes pimestava päikese käes oma silmi kissitasid.

Päeva juhatas sisse Lääne-Viru maavanem Einar Vallbaum, kellele järgnes Virumaa Teataja ajakirjanik Kadri Haavajõe. Ajakirjanik lahkas meedia arengut ning muutusi. Ta juhtis tähelepanu sellele, kuidas Internetist on saanud meie igapäevase elu lahutamatu osa ning kuidas seal veedetakse erinevate tehnikavidinate abil suurem osa oma päevast.

Haavajõe tõi välja eraldi informatiivsed kommentaarid, mille abil on võimalik terveid artikleid üles ehitada, ning teisest küljest hinnangut andvad ja laimavad kommentaarid, millest suurem osa on tavaliselt anonüümsed. „Anonüümsus ei vabasta seadustest ja normidest.“ seletas ajakirjanik, avalikustades, et internetikommentaare jälgib ka politsei ja ebaviisakate kommentaaride autoreid on võimalik karistada.

Lõpetuseks soovitas Kadri Haavajõe igapäevast uudis- ja teema e-mina välja näeb. Tegemist on meie isiku kuvandiga internetis, mis koosneb sotsiaalmeediast (nt. facebook), veebipäevikutest ehk blogidest, fotodest ja meiliaadressidest. Tänapäeva maailmas on sellel väga oluline roll meie

Mängima haarati ka maavanem Einar Vallbaum. Pilt: A. Parksepp

mulje kujundamisel.

Teiseks esinejaks oli vandeadvokaat Küllike Namm, kes rääkis enda suhtest meediaga. Suurimaks meedia põhjustatud probleemiks pidas Namm töösasja, et tegelikult ei huvita kedagi: tihti kiputakse kuulama vaid üht osapoolt, et saada võimalikult intrigeeriv lugu.

Sõna võttis ka Rakvere Reaalgümnaasiumi meediaõpetaja Jaanus Lekk, kes rääkis sellest, kuidas ideid teostada. Kuna tegemist on filmimehega, keskendus ta sellele, kust tema inspiratsiooni kogub (raamatuid lugedes ning elust endast) ja sellele, kust on võimalik oma filmialaste ideede elluviimiseks vahendeid saada. Tema jutust jäi kõlama lause: „Kui sa tahad midagi saavutada, tule asjad enda kasuks tööle panna.“

Ajalistesse raskustesse sattus superstaarisaatest tuntud Marten Kuningas, kes on muuseas lõpetanud ka Tartu Ülikoolis ajakirjanduse eriala. Tema on selles mõttes omapärasel olukorras, et ta on ajakirjandust õppinud, kuid samal

ajal olnud ka vastasrollis: see, kellest räägitakse ning kirjutatakse. Kuningas rääkis, kuidas meedias olles võib inimene märkamatu hakata uskuma seda pilti, mis temast kujundatakse ja kuidas inimese päris olemus võib selle käigus kaotsi minna. Noormees rõhutas ka, et meediat tuleb tundma õppida, seda tuleb osata ära kasutada ning koolis peaksid olema meediakriitika tunnid, et noored sellesse objektiivsemalt suhtuda oskaksid.

Tavapärasest loenguvormist keeldus „Reporter“ saatejuht Tanel Talve, kes soovis pigem küsimustele vastata. Niisiis puudus tema jutus kindel teema, kuid olulise ajakirjandusest saadud õppetunnina tõi ta välja teadmise, et alati tuleb iseenda peale loota.

Enne söögivaheaega astus kuulajate ette populaarse oksjoniportaali osta.ee looja Heiti Kender, kes arvas et, info peabki olema ülevoolav. Kender andis nõu suure müügiedukusega artikli kirjutamiseks: kõigepealt tuleb kirjutada neutraalne eel-

lugu ning vahetult peale seda tugevalt kallutatud ja väga äärmuslike ideedega vastus. Kindlasti tuleks artiklis valetada, lugu peab olema kirjutatud sobival ajal, loo sisu ega õigsus pole tähtis ning kõige olulisem on hea foto artikli juures.

Päeva lõpetas tele- ja raadioajakirjanik Märt Treier, kes rääkis meedia tarbimisest, võrreldes oma juttu huvitavate faktidega. Näiteks tõi ta välja, et kui aastaid tagasi trükiti 280 000 ajalehte, siis praegu trükitakse sama suurele lugejaskonnale vaid 65 000, sest lugejad on kolinud Interneti. Meile kõigile tuttavad naeruväärsed ja liialdatud pealkirjad ongi põhjustatud just sellest, et Internetis loeb klikkide arv: inimesi on vaja meelitada klõpsama. Samuti sisaldus ajakirjaniku jutus info, et televisioon on inimeste arvates usaldusväärsem kui trükiajakirjandus. Sagedi ei mõelda televisiooni puhul isegi uudistele, vaid näiteks seebiooperitele, millega inimesed end erinevatel põhjustel samastada suudavad.

Päeva lõpetuseks teatas Märt Treier, et ajakirjanikuks olemine on üks stressirohkemaid ametite, mida ei saa ilma kireta teha. Kui järele mõelda, esinesidki nende paari tunni jooksul vaid karismaatilised inimesed, kes paistsid enda tööd tõsiselt nautivat... Ka hoolimata sellest, et peaaegu igapäev teemaks oli kriitika iseenda ameti suhtes.

Anette Parksepp

Niuks-niuks

„18. detsembril 2008. aastal võis tunda kogu koolimajas ootusõhinat“- need olid sõnad, millega minu nii-öelda „ajakirjanikukarjäär“ kaks aastat tagasi alguse sai. Kaks aastat ja 19 ajalehenumbrit täis asjalikke artikleid ja tegemisi, kuid mille taga peitub hunnik

nalja ja naeru, nuttu ja pisaraid, on selleks korraks minu sulest otsa saamas ning on aeg leida endale mantlipärija.

Võib-olla tundub tavaline, et iga ilusa asja lõpus tulevad traditsioonilised tänusõnad, aga seekord mõtlen ma neid tõsiselt ja meenutan heldimusega kõiki artikleid ja intervjuusid, mida ma olen kirju-

tanud. Meenutan naerulsu hirmu õpetajate ees ning tuleb tõdeda, et viimase intervjuu ajal jalad isegi ei värisenud enam.

Jah, tuleb tõdeda, et ma hakkasin isegi viimastel öötundidel kirjutatud artikleid kirjutamist taga igatsema. Ja kergetid panna kahoogusid, kuna alati läheneb artikleid tähtaeg liiga kiire-

ti. Igatahes jäägu mu viimaste sõnadena Koolilehe toimetuse kuulujana helisema mõte, mis mind viimastel nädalatel vaevanud on ja mis mingitel hetkedel võib energiasüstina mõjuda. Igatahes: „Laske käia, julgete päralt on maailm!“

Kadi Jõesalu

Abiturient vastab

1. Mis on teie eredamad mälestused seoses Haljala kooliga?

Toomas: Kunagi olid puhvetis head sarvesaiad

Bruno: See, kui me üheksandas klassis Lätis ekskursioonil käisime ja osa tüüpe Jürmalast välja visati, kuigi nad olid seal alles mingi 15 minutit olnud.

Reimo: Õpetajaid oleme natuke kiusanud: ukseingi liimiga kokku teinud, veepommi vastu tahvlit visanud jne.

Jorgen: See, kui me Jaagu ballil naisteriietes ringi keksisime.

Toomas: See, kui Mass kõnevõistlusel pikalt keevitajatest rääkis, kuigi teemaks oli „Inimene on ise süüdi oma vaesuses“. See oli ka naljakas, kui Karl sõitis bussiga kooli ja läks peale seda kohe jalgsi koju arvutiga mängima.

Reimo: See, kuidas Mäemets oma tegemisi kindlameelselt läbi viib. Kui midagi on vaja teha, siis ta suudab selle alati ära organiseerida. Ja ähvardab meid memmusiga.

Jorgen: Laste suuvärk jääb ka meelde. Meie küll väiksenä vanemate suhtes nii ebaviisakad polnud.

2. Mis on teie arvates abiturientide olemise juures kõige raskem?

Bruno: Mitte midagi.

Toomas: Kümnes klass oli kõige raskem.

Reimo: Tunniplaan on sel aastal hea.

Jorgen: Kõige raskem on end matemaatikatunnist ära küsida.

Toomas: Eksamid peab ära valima, aga pole õrna aimugi, mida valida.

Bruno: Võib-olla see, et kõik kogu aeg ootavad meilt midagi.

Jorgen: Otsus, kellele peale meie lõpetamist raadioruum anda.

3. Kui te saaksite Haljala kooli juures midagi muuta, siis mis see oleks?

Reimo: Teeksin ühe kontrolltöö päevas.

Bruno: ...Kolm korda nädalas.

Reimo: Küsiks rohkem õpilaste arvamus.

Toomas: Puhvetist on krõpsud ära kadunud.

Jorgen: Puhvetist võiks burksi saada.

Toomas: Sportimisvõimalused on viletsad.

Bruno: Kehalisi on ka vähe. Koolis võiks rohkem noori õpetajaid

olla ja õpetajad võiksid olla loomingulisemad, mitte ainult üks-ülele õppekava täita.

Jorgen: Õpetajad võiksid ka aktiivselt üritustest osa võtta.

Reimo: Rohkem aega tuleks pühendada sellele, mis õpilastel veel väga selge pole, mitte kõike ühtlase tempoga läbi võtta.

4. Kas olete ise teinud midagi Haljala kooli parandamiseks? Kelle ülesanne see on?

Toomas: Oleme palju kooli esindanud ja hoiame tungalt kõrgel. Ma arvan, et see on kõigi ülesanne.

Reimo: Ma olen päris paljudel üritustel osalenud ja Haljala kooli eest pranglinud.

Toomas: Vahetundides oleme muusikat lasknud.

Reimo: Võib-olla peaks õpilastele ja klassidele välja pakkuma projekte, mille abil kooli paremaks muuta.

5. Kas Haljala kooli õpilased ja õpetajad on üksteist toetavad? Milles see väljendub?

Bruno: Meie klassijuhataja on, aga need õpetajad pole, kes peavad oma ainet kõige tähtsamaks.

Toomas: Mina arvan, et enamjaolt on kõik õpetajad toetavad. Õpilaste kohta ei oska öelda, sest me suhtleme põhiliselt enda klassi inimestega. Oma klassis küll kellelegi väga pähe ei istu.

Reimo: Ükski õpetaja peale klassijuhataja pole uurinud, kuidas meil läheb. Ma arvan, et nädalas korra võiks seda ikka küsida.

6. Mida te noorematele soovitaksite?

Reimo: Uurimistööd pole vaja nii vara alustada, kui räägitakse.

Toomas: Just tuleks vara alustada - saab selle kaelast ära. Geograafiaeksamit tasub ka teha.

Bruno: Reaalharu pole mõtet valida.

Reimo: Nooremad peaksid oma õigusi lugema ja oma arvamus avaldama.

Jorgen: Kooli kodukorda tuleks lugeda.

Bruno: Puududa ei tasu - tuleb palju töid järele teha.

Toomas: Mängige vähem arvutimänge ja suhelge omavahel rohkem.

Reimo: Me saime ka alles eelmise aasta lõpus aru, kui tore klass meil on. Tuleks seda kooliaega ära kasutada ja võimalikult palju koos üritusi teha.

Bruno: Noored peaksid õigeid asju väärtustama: edukust ja õppimist, mitte pidu, joomist ja suitsetamist. Kui enamik õpilasi õigeid asju väärtustab, hakkavad ülejäänud ka ehk selle peale mõtlema.